

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, трябва ли член 83, параграфи 4—6 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че предприятието трябва да е извършило виновно нарушението, опосредствано от негов служител (срв. член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽²⁾), или за санкционирането на предприятието по принцип е достатъчно и само да е налице обективно неизпълнение на задължения от негова страна (обективна отговорност)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Иск, предявен на 22 декември 2021 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-823/21)

(2022/C 128/12)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Azéma, L. Grønfeldt, Tokár A. и J. Tomkin)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

— Да се обяви, че Унгария не е изпълнила задълженията си съгласно член 6 от Директива 2013/32,⁽¹⁾ тълкуван във връзка с член 18 от Хартата, като по отношение на гражданите на трети страни, намиращи се на унгарска територия, включително на границите ѝ, обуславя възможността за достъп до процедурата за международна закрила и за подаване на молба за международна закрила с изпълнение на изискването да са провели преди това процедура пред дипломатическо представителство на Унгария в трета страна,

— да се осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Що се отнася до уредбата на правото на убежище, въведена в Унгария със Закон LVIII от 2020 г., приета с предварителен характер, но чието действие е продължено впоследствие няколкократно, всички лица с малки изключения, които решат за подават молба за убежище в тази държава, трябва да представят преди това писмо за намерения в посолството на Унгария в Белград или Киев и едва след положителен отговор на това писмо за намерения и издаване на разрешение за влизане е възможен достъпът до процедурата за международна закрила.

Комисията приема, че тази нова процедура за предоставяне на убежище е несъвместима с член 6 от Директива 2013/32 относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, тълкуван в светлината на член 18 от Хартата.

Действително, правото на „достъп до процедурата“, гарантирано от член 6 от Директивата, предполага преди всичко възможност гражданите на трети страни, които се намират на територията на държава членка, включително на границите ѝ, да отправят молба за международна закрила.

Въпреки това, от приложимите разпоредби на Закон LVIII от 2020 г. следва, че, ако гражданите на трети страни, които се намират на унгарска територия, включително на границите ѝ, изразят желание да получат международна закрила, унгарските органи няма да сметат това волеизявление като отправяне на молба за международна закрила по смисъла на Директива 2013/32. Молбата не се регистрира и на заинтересуваното лице не се признават правата, съответстващи на молителя. Вместо това, за да подаде молбата си, заинтересуваното лице трябва да напусне унгарската територия, да се завърне в третата страна и да започне предварителна процедура пред посолството на Унгария в тази страна.

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).